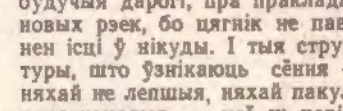

...и што ви хочаце, као
мекана бизнисмена проста
тражићу гроши на роклама.
Гэта ж прагматик, свае ро-
сличце умеош, а сениа ју-
толкы вывучаюць нас рын-
Стан жа ето пакулы так,
прадприемальнику «за» буги,
дастаткова мець дзелава да-
вор і ен јуно і так купцш-
дасць што яму трэба —
усягата давеску у выгля-
«проста рокламы». Рынач-
адносны трэба гадаваць
ховаць, вучыцца ім, таму
спадзяваецца: «спадруку
для абырэганаў» з боку р-
важливых бизнэсмэнаў Зах-
не будзе.

Інтэрв'ю права-

Чашнікі. З Апраша да супрацоўніцтва

Зняць з ног пугу

Адным з тых, хто стаяў ля вытокаў акцыянернага таварыства, быў чыперашні старшыня яго праўлення Мікалай Півавар. Няма ча-су і сіла аддаў ён, каб акцыянерны даўно ма-ру — стварыць такую структуру, якая ў ад-нолькавай меры служыла б інтарсам і пра-мысловасці, і сельскай гаспадарцы. І зусім не выпадкова ў якасці заснавальніка таварыства

выступілі буйнейшыя прамысловыя прадпры-емствы горада і раёна — папярэная фабрыка «Чырвоная зорка», Новадзвінскі завод кера-мічнага гравію, камбінат прамысловых тавар-аў... І ўсё ж, што паслужыла першапачы-най, свайго роду штуршком для стварэння та-варыства? З гэтага і пачалася наша гутарка са старшынёй праўлення.

Прымусіць рубель працаваць

— Вядома, пакуль у пра-мысловасці існавалі міністэр-ствы і ведамствы, — пачаў Мі-калай Мікалаевіч, — а пачаў і жорсткае наміраванне, стро-гае размеркаванне рэсурсаў, амаль стопроценты дзяржа-заказ, ні пра якую волюнасць, у тым ліку і стварэнне акцы-янерных таварыстваў, і думаць было «не маг». Тое самае і ў сельскай гаспадарцы. Але вострая структура пачала раз-важвацца, нібы той кар-тачын дамоў, і мы, я маю на ўвазе вытворцаў, апынуліся смя-хліва са рыскам, які, як вядома, жартаванне не любіць. Пакуль існавала цэнтраліза-ванне забеспячэння, сям-тэк ат-варвалі не такія ўжо і бага-тыя фонды, словам, нека-рыхтэлі. Але з надыходам ры-начных адносін трэба было разлічваць на ўласныя сілы. Так нарадзілася ідэя аб'яд-наць намагацца. Якім чынам? Доўга раздумваліся, перабіра-лі розныя варыянты. Да таго часу, напрыклад, у суседнім Селішчынскім раёне ўжо функцы-яніравала нешта нахвост аграрна-прамысловага аб'яднання. Але паколькі ў гэтай струк-турнай адзінцы адсутнічала прававая аснова права юрыдычнай асобы, не было і свайго статута, разліковага рахунку — эфектыўнасць ра-боты пахадзіла жаданне лепша-го. Таму мы вырашылі стварыць юрыдычную арганізацыю са сваім статутом і рахункам. Так нарадзілася аграрна-пра-мысловае акцыянернае тавары-ства «Чашнікі».

У якасці заснавальнікаў вы-ступілі прамысловыя прадпры-емствы, калгасы і саўгасы, да нас далучыліся таксама дзве гаспадаркі з суседняга Лепель-скага раёна. Самую дзейную дапамогу ў гэтай справе ака-заў і аказвае выканкам Чаш-ніцкага райсавета, у прыват-насці яго старшыня, народны дэпутат Рэспублікі Беларусь Міхаіл Уладзіміравіч Васілеў-скі.

— І з чаго пачалі сваю дзейнасць? Першыя крокі, як вядома, самыя цяжкія.

— Перш за ўсё трэба было сфарміраваць устаўны фонд, які мы вызначылі неадзе ў ме-жах паўтара мільёна рублёў. Апрача папярэвай фабрыкі, за-вода керамічнага гравію, ін-шых прадпрыемстваў засна-вальнікам таварыства стаў і Беларускі інвацыйны банк.

На першай жа канферэнцыі былі выбраны назіральны са-вет і праўленне таварыства, вызначаны парадак распрацо-ўвання акцый. Пакуль выра-шана прадаваць іх толькі юры-дычным асобам. За адносна непрацяглае час было рэаліза-

вана акцый больш чым на 900 тысяч рублёў. Аднак важна не толькі мець грошкі, але і вы-даць іх у справу. Трэба было прымусіць рубель працаваць. У канцы года ад-чуваўся востры таварны голод. І, каб хоць некалькіх насыціць ры-нак, мы праз свае структурныя сувязі, брокерскую кантору выйшлі на біржу, закупілі та-вару больш чым на паўміль-ёна рублёў. Спярша рэалізо-валі іх праз гандлёвыя прадпры-емствы раёна. Аднак неабавя-зальна, што пакуль тавары-ства ішла рэч трапіць да спа-жыцця, адбываецца дэвальва-а, а то і траіцца накрутка цан. І тады вырашылі адкрыць сет-ку ўласных фірменных магазі-наў па продажы тавараў, на-бытых на біржах, па бартэру. К таму часу запрацавалі ўлас-ныя малыя прадпрыемствы, сякую — такую прадукцыю па-чалі пастаўляць і фермеры. Словам, у пачатку студзеня ў Чашніках былі адкрыты першыя фірменныя магазіны. Толькі за чатыры месяцы мінулага года на кожны ўкладзены рубель мелі 28 копеек прыбытку. Вядома, згодна са статутам, гэты прыбытак можна было падзя-ліць у адпаведнасці з укладзе-нымі сродкамі. Аднак усе ўдзельнікі канферэнцыі та-варыства былі аднадушныя — выдзялілі накіравана на рас-шырэнне вытворчасці, у прыватнасці, на стварэнне новых малых прадпрыемстваў, пад-трымку фермераў. Апошнім дапамагам у набыванні тэхнікі, розных рэсурсаў, яны ў сваю чаргу разлічваліся за гэта прадукцыяй. Такім чынам, вы-гада ўзнікае. Пераканаўшыся ў гэтым, з намі пачалі супра-цоўнічаць многія фермеры. І наогул, фермерскі рух у Чаш-ніцкім раёне, бадай, адзін з самых актыўных на Віцебшчы-не. Толькі за студзень — люты зарэгістравана 18 новых фер-мерскіх гаспадарак. У той час у калгасах і саўгасах раёна пачалося жывёлы змяшчэнне, па прыватных падворках, наад-варот, расце. Праўда, многія стрымлівае збыт жывёлы. І тут акцыянернае таварыства ідзе насустрэчу: у нас ёсць свабод-ныя магчымасці па перапрацоў-цы мяса, у тым ліку на каўба-сы, тшчонку. Словам, і тут у са-працоўніц ёсць зацікаўленасць у падтрымцы дзелавых адносін з акцыянерным таварыствам.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Недаўзе ў пачатку жніўня мінулага года мне выпа-дкава давялося прысутнічаць на ўстаноўчай канфе-рэнцыі аграрна-прамысловага акцыянернага тавары-ства «Чашнікі». Калі шчыра, далёка не ўсё, пра што

усё малако, у выніку значная колькасць яго, асабліва летам, маруецца. Таму таварыства гатовы заключыць дагавор з любым вытворцам — даследчым інстытутам ці аб'яднаннем, якое падазраецца, б вырабляе невялікі завод ці ўстаноўку па перапрацоўцы малака ў аб'ёме 20—30 тон у суткі. Мяркую, што чыпер, асабліва ў сувязі з канверсіяй, вырабляе магчым-насці на многіх СКБ не зару-жаны. А нам падобнае супра-цоўніцтва было б дарэчы. І не толькі па перапрацоўцы ма-лака, але і стварэнню новых тэхналогіяў перапрацоўкі буль-бы, садавіны, агароднін... Аплату як па безнаўнумай разліку, так і па бартэру. Словам, чым дэлавей пра-пановы ад тых, хто гатову су-працоўнічаць з аграрна-прамы-словым акцыянерным таварыствам «Чашнікі».

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

Цікавіць нас і тэхналогія сушкі сапрапелю. Адно з ма-лых прадпрыемстваў раёна наладзіла здабычу гэтай каш-тоўнай сыравіны. Чыпер спра-ва за распрацоўкай тэхналогіі абзводжвання. Пры дасяг-ненні належнага эфекту пры-быткі могуць быць вялікімі.

— Жыццё неаднойчы крута абыходзілася са мной. Як і многія аднагодкі, што вырабі ў вёсцы, я швэда вырашыў звязаць свой далейшы лёс з сельскай гаспадаркай. Перш за ўсё патрэбны былі веды, а таму скончыў Смаленскі сель-гастэхнікум, потым завочна Вялікалукі сельгастэхнікут, працаваў брыгадзірам, агра-номам, узвучалі калгас. Але чым вышэй паднімаўся па службовай лесцы, тым вы-разней бачыў бяспаснасць свайго дзейнасці. Перш за ўсё поўнацю страціў веру ў буду-чыню калгаснага ладу. Знешне ўсё адбывалася, як і раней: прыходзіў на работу, выслу-хоўваў па тэлефоне чарговую тыраду першага сакратара райкома, што і які рабіць. Гэта калі не трэба было тэрміно-ва ехаць на нейкую раённую нараду. Пасля аддаваў распра-дажны спецыялістам, брыга-дзірам, а тым па ланцужку — непасрэдным выканаўцам. Па камандзе селя, калі, убіралі. А вынікі... Гэта толькі садла-ты ўстраі па камандзе могуць

адначасова паварочвацца на-права, налева, кругом. У сель-скай гаспадарцы ўсё робіцца індывідуальна. Але гэта яшчэ, як кажуць, паўдзень. Адсутні-чала ўсялякая зацікаўленасць у канчатковым выніку свай працы. Мы былі не хлэбаробы — падзешчыкі. А калі ад па-дзешчыка аддаць? З гектара зямлі збіраў па 25—30 цэн-тнераў збожжа (пры гэтым за разлік браліся бункерныя, а не амбарныя цэнтнеры), па 150—180 цэнтнераў бульбы. Змагаліся, каб выйсці на ру-беж надому малака ў 3 тысячы кілаграмаў, у той час як За-хад меў ад каровы 6—7 і больш тысяч кілаграмаў. Гек-тар зямлі даваў у нас неадзе да тысяч рублёў даходу (па дэформаваных цэнах), а мог даваць у дзесяткі разоў больш.

Словам, бачачы ўсю далей-шую перспектыву свайго знаходжання на пасадзе кіраўніка калгаса, вырашыў падаць у адстаўку. Божа, які вэрхал усаўсі! Раёнае на-чыства ўтварвала, як маг-

Маналог былога стар-шыні калгаса, настаўні-ка, а цяпер фермера з іёні Альшанка Фёдора КАЗЛОУСКАГА:

ло. Аднак я ўперся. Развітаўся не толькі са старшынёўскім крэслам, даваўся пакінуць калгас увогуле. Пайшоў пра-цаваць у школу выкладчыкам біялогіі. А паколькі ведаў не хапала, паступіў у падінстytut. Правучыўся завочна тры гады — і новы круты паварот. Па ўсім былым Саюзе, ды і ў на-шай рэспубліцы таксама пачаў-ся фермерскі рух. І вось вы-рашыў насправаць себе ў но-вай якасці. На тым гектары зямлі, што выдзелі мне, за-вёў больш за два дзесяткі аве-каў, пачаў разводзіць нутры, усурб'явіўся пчальствам. Набыў больш магчымасці. Бе-ларус аказалася не на кішкі, а таму купіў ужо далёка не но-вы Т-25. І не шкаду. Сам ад-

рамантаваў звычайныя вясковыя вазок, пераабсталяваў яго ў трактарную цяжку. Словам, справа пайшла на лад.

І ўсё ж гектар зямлі для фермера — мала. Каб як след паставіць справу, па маім пад-ліках, трэба мець, як мінімум, 5—6 гектараў. Звярнуўся да кіраўніцтва мясцовага саўгаса «Чашніцкі». Там нібыта і не адмовілі, не такі чыпер час, але прапанавалі такое, што, як кажуць, ні сабе, ні людзям. Маўляў, бярэ паміж меляра-цыйнай канавай і вузкаясель-кай. Гэта паласа зямлі шыры-ней 8—10 метраў, а ў даўжы-ню кіламетра паўтара. Як на-шай рэспубліцы развіццям з тэхнікай? Вядома, адмовіўся.

На чарговай раёнай нара-дзе фермераў з палёгкай да-ваўся, што нам будучы да-памаць Сельгастэхніка і Сель-гастэхімія гэтак жа, як калга-сам і саўгасам. Напэўна, па мясцовым атрапам усё ж па-дзейнічала апошняя сесія рай-савета, якая абавязала раён-ную структуру ўсяляк спрыяць фермерам. Аднак і пугу на

нашых нагах яшчэ шмат. Узяць тую ж зямлю. Вельмі нехвот-на выдзяляюць яе нам калга-сы і саўгасы. Добра разуме-юць, што ў новай структуры — іх уласная пагібель. Упэўнены: варта толькі трэць зямлі пера-даць фермерам — і цяперашнія калгасы і саўгасы разваліцца. Яны проста будучы не ў стане канкураваць з намі, бо ў фермера і прадукцыйнасць пра-цы вышэйшая (усё ж працуеш на себе, а не на чужога дзядзь-ку), і сабекошт прадукцыі ні-жэйшы: няма над табой ні старшын, ні бухгалтара, ні цялага штату ішых камторскіх работнікаў. Між тым, цяга да калектывнага дзейнасці не ад-ма. Больш таго, умоўнічна. Нядаўна даваўся, што паче-ра фермераў з саўгаса «Ка-шніцкі» вырашлі аб'яднацца і ўзяць у арэнду 250 гектараў зямлі. Ну, чым не калгас? Праўда, гэты шлюб ужо і па-каханню, і па разліку, але не па прымусу, як раней.

Словам, са старымі структу-рамі фермерам не па дарозе. А вось да акцыянернага та-варыства, бачу, цягнуцца ахот-на. А ўсё таму, што і тэхнічна і гатовы дапамагчы, і тавар прыняць не па рабуніцкіх цэ-нах. Так што пажывём — па-бачым.

Залаты цвік

Гэты невялікі прыемісты бу-дынак з чыронай шышай вы-глядае не вельмі самавіта. Па-будаваны некалькі гадоў назад, ён доўгі час выкарыстоўваўся ў якасці складу. І вось група энтузіястаў, якая стварыла ма-лое прадпрыемства «Спектр», утаварыла-такі, старшыню кал-гаса «Палац працы» Міхаіла Хвашчэўскага аддаць ім бу-дынак у арэнду.

— Маладыя прадпрыемлі-кі, — расказвае рабочы Уладзі-

мір Дашкевіч, — пачыналі з ма-лодзкіх: набылі станок, вядома, ужо не новы, дрот — і пачалі штампаваць цвікі. Як высветлі-лася, трапілі ў самую кропку. Бо цвікі — дэфіцыт. Заказаў — хоць адбавляй! Цвікі тыя і са-праўды аказаліся залатымі. Ле-тась ад іх рэалізавалі атрымалі дзесяткі тысяч рублёў. Цяпер за месяц іх можна вырабіць амаль 10 тон. Пры дзяржаў-най цане 23 тысячы рублёў за-тону толькі гэты ўчастак мо-

Прыск на дне возера

Хоць берагі даўно ўжо ачы-шчаны ад сьнегу, само Жэрні-скае возера яшчэ спіць пад тоўстым ледзяным панцырам, які звычайна расце неадзе ў сярэдзіне красавіка. І тым не менш, галоўны інжынер суме-снага прадпрыемства «Тэх-экс» Аляксандр Пурдаў ўсё часцей наведваецца сюды. Калі адзі-на, а нярэдка і з рабочымі. Каля берага, скажым ледам, узвы-шаецца земснарад. Як ён апы-нуўся тут, за сотні кіламетраў ад мора? І наогул, якая ка-рысць ад гэтай сталёвай махі-ны?

Ужо некалькі гадоў на Заха-дзе, ды і ў нашай краіне са-праўды аяжытаж вакол са-прапелю — глейстых арганіч-ных адкладанняў на дне вала-дэмаў. У савецкім энцыклапедычным слоўніку (год выпуску 1980) пазначана, што сапра-пель выкарыстоўваецца ў якасці арганічных угнаенняў. Але паглыбленыя даследаван-ні паказалі, што сфера прымя-нення гэтых «глейстых аса-дак» намогта шырэйшая: яго з паспехам выкарыстоўваюць і ў фармацэўтычнай прамысло-васці.

— Яшчэ калі я працаваў старшынёй у калгасе «Пра-грэс», — успамінае Мікалай Мікалаевіч Півавар, — на-радзілася ідэя пачаць пра-мысловую распрацоўку залеж-аў сапрапелю на дне Жэрніскага возера. Яго запасы ацэньва-юцца неадзе ў 32 мільёны тон. Глыбіня пластоў — ад 4 да 13

метраў. Адзін з томельскіх на-вукова-вытворчых інстытутаў распрацаваў тэхналогію зда-бычы. Вырашана было выкары-стаць звычайны земснарад. Стварылі сумеснае прадпры-емства, завезлі земснарад і па-чалі распрацоўку.

У гутарцы з Мікалаем Міка-лаевічам даваўся, што летась было адабыта амаль 30 тысяч тон сапрапелю. Чыпер ідзе яго рэалізацыя — па 56 рублёў за тону. Праўда, пакуль што са-прапель купляюць толькі ў якасці ўгнаенняў. Адна з най-больш істотных прычын, што тармозіць рэалізацыю гэтай каштоўнай сыравіны, — пра-мерная вільготнасць. Так, зда-

быты сапрапель утрымлівае да 70 працэнтаў вільготнасці. Для рэалізацыі яго, у тым ліку і за-мяжу, трэба давесці вільгот-насць да 50 працэнтаў. Гэта вельмі складаная задача. Справа ў тым, што тэмперату-ра сушкі масы не павінна пе-равышаць 100 градусаў, інакш ён распадаецца. А таму суме-снае прадпрыемства шукае парт-нёра, якому пад сілу вырашэ-не гэтай задачы. Выгада будзе адчувацца. У перавадзе на суветныя цэны на дне возера — сапраўдны залаты прыск. Вось толькі як з карысцю рас-парадзіцца гэтым багаццем?

На здымку: земснарад на во-зерах.

жа даць у месяц каля 200 ты-сяч рублёў. А яшчэ вырабляе-цца сталёра, у прыватнасці дзяржыяныя блокі, розныя ўпако-вочныя скрынкі, аддзелачныя дошкі. Набылі станок на выра-бу цыментна-стружковых бло-каў — чыпер наогул актывор-чаць становіцца безадходнай.

Дарэчы, такіх малых прад-прыемстваў, як «Спектр», у сі-стэме акцыянернага аграрна-прамысловага таварыства «Чаш-нікі» некалькі. Усім ім праў-ленне аказвае неабходную ма-тэрыяльную падтрымку, закля-чае з імі дагаворы на збыт пра-дукцыі.

На здымку: Уладзімір Да-шкевіч у цэку па вытворчасці цвікоў.

Стала інжынер прадаўцом

Ёсць на Ленінскай вуліцы райцэнтра невялікі даўгавя-рхавы будынак з самай звычай-най шыльдай «Дом быту». На першым паверсе яго сьвета па-чаў працаваць магазін. З'ява сама па сабе рэдка: у Чаш-ніцкім раёне гандлёвых кропак дзесяткі. Аднак да гэтага ча-су яны належалі або райспя-жысаў, або дзяржгандлю. Гэтая ж гандлёвая кропка па-чала функцыяніраваць у якас-ці фірменнага магазіна акцы-янернага таварыства «Чашні-кі».

Вабіць вока ўнутранае афар-мленне. І хоць гандлёвая зала адносна невялікая, тут даволі ўтульна: на прылаўках мно-ства разнастайных тавараў як айчынай, так і замежнай вы-творчасці. Асобна прадстаў-лены вырабы малых прадпры-емстваў, а таксама фермераў. Прадаюцца шапкі з футра нут-ры, самаробныя валенкі, бабі-ны прыжы. Як расцымаліца прадавец Вольга Каралёва, гэ-тыя тавары паставіў фермер, які сам вырошчвае нутры, а-працоўвае шкуркі, сам і шапкі шые. Ды і цэны на чыпераш-нім часе не такія ўжо і вялі-кія — шапка каштуе паўтара тысячы рублёў. На Камяроў-скім рынку за аналагічныя ва-рабы просіць дзве тысячы і больш.

Зайрнула ў магазін стайка дзяўчат. Дружна накіраваліся

да секцыі з

Гордан БРУК-ШЭПЕРД

Дакументальны расказ пра жыццёвы шлях савецкага разведчыка, які пацяў у Бабруйску, а закончыў у Кліўлендзе.

Залаты караван містэра Блэкстана

Аляксандр Арлоў з'явіўся ў Парыжы раніцай 13 ліпеня 1936 года. У суправаджэнні жонкі і маленькай дачкі ён выйшаў з начнога поезда, які прыбыў у поўднёй краіны. У той жа дзень, пасля поўдню, яны паспелі ў апошні момант уключыцца ў поезд, які адпраўляўся ў Шэербург да ўзбярэжжы Ла-Манша. Перад уключэннем у гэты поезд Арлоў і ягоная жонка і дачка ўзялі з сабой шмат грошай. Францыя была толькі яго пачатковым этапам — кароткім, але жыццёвым.

Калі Арлоў накіроўваўся ў Шэербург, значыць, яго далейшы шлях павінен быў ісці па атлантычнай акіяна і завяршыцца на амерыканскім беразе. Але перш чым накіравацца на ім праз Атлантыку, паглядзім, што папярэдзіла гэтай крутай з'яўцы яго біяграфіі.

У верасні 1936 года, ужо маючы за плячыма больш дзесяці гадоў адказнай работы ў АДПУ, ён атрымаў распараджэнне, якое выхадзіла ад Палітбюро: адпраўніцца ў Мадрыд у якасці прадстаўніка Крамыля пры Іспанскім рэспубліканскім урадзе. Яго галоўнае заданне заключалася ў арганізацыі там разведкі і контрразведкі, якая магла б эфектыўна процістаяць франкістам, а, значыць, італьянцам і немцам, якіх ставілі за іх спін. Дадаткова, але не менш важная задача Арлова заключалася ў тым, каб стварыць атрады для вайны ў тыле праціўніка. Гэта сур'ёзна, гэтая работа была ў нейкай ступені спецыяльнасцю Арлова: яшчэ восенню 1920 года, калі ён служыў у савецкай Дванадцатай арміі, ён ствараў такія ж партызанскія атрады ў польскім тыле.

15 кастрычніка 1936 года Арлоў ледзь паспеў з'явіцца ў сваім мадрыдскім кабінце, як увайшоў шыфравальшчык з паведамленнем, толькі што атрыманым з Масквы. Пачаўшы яго рэсціфікаваць, шыфравальшчык быў змучаны спінамі пасля першых жа слоў і ўручыў дэпешу разам з шыфравальнай кніжкай свайму разгубленаму начальніку. Аднаўляючы расшыфраванне фразы была вельмі кароткай і належаў накіраваным унутраным спраў Якову: «Перадаваць асобнае распараджэнне гаспадару. Згодна з дэюавай інструкцыяй «асабіста» распараджэнні гаспадару» павінен былі расшыфроваць у кожным выпадку асобнае адрадаваць, а не тэхнічнымі супрацоўнікамі. Гэта перадача тлумачылася тым, што «гаспадар», г. зн. Сталін, часта ўжываў на кіраўнікоў сваёй замежнай аператывы вельмі дакладныя дэпешы. Так было і на гэты раз. У расшыфраванай Арловым дэпешы гаварылася:

«Сумеем з паўпрадам Розенбергам арганізаваць па ўважэнні ў Кабальера, кіраўніком іспанскага ўрада, адпраўку залатога запаса Іспаніі ў Савецкі Саюз. Выкарыстоўваць для гэтай мэты савецкае судна. Аператыва трэба правесці ў абсалютнай тайне».

Калі Іспанцы запатрабуюць ад вас рэспікі, адмовіцеся, паўтараю, адмовіцеся падпісваць ні б там ні было дакумент і растлумачце, што фармальнае распаўсюджвае будзе выдадзена Дзяржаўнаму ў Маскве.

На гэтую ўскладзеную персанальную адказнасць за поспех гэтай аператывы. Розенбергу аддадзена паведамленне.

Тэлеграма была падпісана кодавым імем Сталіна — «Іван Васільевіч».

У азначены час і ў нармальнай абстаноўцы такое распараджэнне, магчыма, было б і не выканана. Але даны момант не мог лічыцца «звычайным». Ваеннае становішча рэспубліканцаў у гэты дзень іспанскага пагаршлася. Сілы Франка знаходзіліся ўсяго ў некалькіх дзесятках кіламетраў ад Мадрыда. Цывільнае насельніцтва ўжо пачало пакідаць сталіцу, і, відавочна, урад рыхтаваўся пайсці за сваімі грамадзянамі.

З другога боку, якую б жорсткую пазіцыю ні заняў у гэтым пытанні ўрад рэспубліканскай Іспаніі, Арлоў нічога не заставалася, як усім сіламі дабіцца свабоды. Сталінская тэлеграма мела патрабавальны эфект: «На вас ускладзена персанальная адказнасць». Сталін не выказаў сумняў, у Арлова для правядзення гэтай небывалай аператывы, і той добра разумеў, што яго чакала, калі ён уздымае ўхлібца ад выканання загаду.

Таму Арлоў, не губляючы часу, адправіўся за атрыманай дэпешай да паўночнага прадстаўніка СССР у Іспаніі Розенберга. У далейшую кутку прасторага розенбергаўскага кабінета сядзеў без спраў сумны шыфравальшчык, а сам паўпруд у лодку чакаў расшыфроваў толькі што атрыманую сталінскую тэлеграму таго ж зместу.

На наступны дзень і адзім і другі накіраваліся да тагачаснага міністра фінансаў рэспубліканскага ўрада Хуана Негрына (у далейшым ён змяніў Кабальера на пасадзе прэм'ер-міністра) і азнаёмілі яго са сталінскай «прапановай», перакладзенай у наўмысна мяккіх перакладных танах. З дапамогай Негрына трэба было ўтварыць урад Іспанскай рэспублікі дзяржаў уяўляе залаты запас Іспаніі на тое падстава, што «у Маскве гэты запас будзе ў поўнай бяспецы». Чакаўся няпроста і нялёгка аб'ём думак, можа, нават рэзкія спрэчкі.

Аднак Негрын даволіў сябе ўтварыць на дзіва лёгка. Пазней, ужо знаходзячыся ў ШВА, Арлоў прызнаў, што яны з Розенбергам былі проста абыякавымі такой падатлівасцю іспанскага боку: тут жа добра разумеў, што запас, дастаўлены ў Маскву, акажацца там у поўнай бяспецы, настолькі поўнай, што яму не будзе пагражаць нават вяртанне дамоў. Але, відавочна, Негрын разважыў, што няхай аб гэтым былі гаварылі ў наступных іспанскіх кіраўнікоў.

Ціпер, калі дыпламатычны бок пытання быў вырашаны, у Арлова была не менш цяжкая задача: як даставіць да месца прызначэння такі грузавік і кіштоўны груз?

Рашэнне прыйшло само са сабе. Калі Негрын вяртаўся спытаў, колькі іспанскіх салдат спатрабіцца прыцягнуць для правядзення такой прамавай аператывы, Арлоў заявіў, што ніколі. Ён пакінуўшы аб тым, каб у гэтай аператывы былі выкарыстаны савецкія баішчы.

У іспанскія парты толькі што прыбылі марскім шляхам вялікія партыі савецкіх танкаў.

Само па сабе гэта лічылася «дзяржаўнай тайнай», таму што афіцыйна савецкая дапамога рэспубліканскай Іспаніі абмяжоўвалася харчаваннем і медыкаментамі. Але ў яшчэ большай тайне трымалася тое, што разам з танкамі і самалётамі ў Іспанію прыбылі савецкія авіяцыйныя і танкавыя экіпажы. Гэта выклікала неабходнасць вучыцца і трэніраваць на новай і незнамай ім тэхніцы іспанскіх лётчыкаў і танкістаў.

Вось Арлоў і прапанаваў выкарыстаць для пагрукі і аховы залата савецкіх танкавых экіпажы. Гэты варыянт быў, на яго думку, самым простым, эфектыўным і бяспечным. Праўда, ён быў у той жа час звязаны з рызыкай інашэ ролу. Арлоў папярэдзіў Негрына: калі абдуць іх іхні-небудзь неперадбачаныя ўскладненні, напрыклад, калі транспарт з залатом наткнуцца на засаду ці падвергнецца інашэ небяспечнаму ў межах іспанскай тэрыторыі, — што ж, «нашы людзі будуць адстойваць давераны ім каштоўнасці да апошняй кроплі крыві». Яшчэ б — задуманае прадпрыемства ўдзельна міжнародным скандалам, не гаворачы ўжо аб унутрыпартыйных ускладненнях!

Жаданні пры любых умовах пазбегнуць скандалу, Арлоў вылучыў такую караваную прапанову. Ці нехта, маўляў, у парадку пераасіроўкі, на выпадак, калі прадпрыемства чарасці сарвецца і стане здабыткам ганасці, паказаў справу так, што гэта зусім не Савецкі спрабаваў завалодаць залатым запасам Іспанскай рэспублікі, а зусім інашэ сілы? Дапусцім, англічане ці амерыканцы? Сам ён доволі добра размаўляў на англійскай мове, так што напрошвалася думка забяспечыць яго фальшым пасведчаннем, паўнамоцтвамі, якія зыходзілі б, скажам, ад Англійскага банка ці Нацыянальнага банка Амерыкі. Негрын палічыў ідэю выдатнай. Такім чынам, Аляксандр Арлоў пусціўся ў гэтую рызкую існую прадпрыемства ў якасці «містэра Блэкстана» з Нацыянальнага Банка Амерыкі, якому быццам сам прэзідэнт Рузвельт накіраваў у Іспанію з заданнем перавесці залаты запас Іспанскай дзяржавы ў Вашынгтон.

Сталін быў майстрам падману і правакацыі, але нават яму не прыйшло ў галаву, што ў даным выпадку лепш за ўсё замаскіраваць сваіх людзей пад прадстаўнікоў пачобнай дзяржавы. Арлоўскі трук, несумненна, атрымаў яго адбегчы.

Заставалася вырашыць чыста тэхнічныя пытанні перавозкі груза. Залата даю ўжо было вывезена з Мадрыда і захоўвалася ў глыбокім тыле рэспубліканскай, у Картахена, у пачыны на скіле горнага хрыбта, які навісаў над картахенскім портам. «Містэр Блэкстан» прыбыў сюды ў суправаджэнні сеньёра Мендэса Аспе, кіраўніка іспанскага казначэйства, які быў адным з пачы Іспаніі, азнаёмленых з тайнай і «адказных за выдатнае правядзенне аператывы з іспанскага боку».

Увайшоўшы ў гэтую іспанскую «пачобу Аладзіна», Арлоў быў здзіўлены тым, што ўбачыў. Настолькі ўнутрышняя выглядала тое, што да гэтага часу наліла для яго абстрактную назву «дзяржаўнага залатога запаса». Але ў той жа час ён і жажнуўся: які ж іх грузавік, гэты груз! Спраўда, у пачыны было схавана амаль шэсцьсот тон жоўтага металу, што ў вылічэнні 1936 года складала 600—700 мільёнаў долараў.

Хоць савецкія танкісты былі гатовы неадкладна пачаць перакладанне скрыні да прычала, Арлоў палічыў, што ім лепш даручыць больш адказныя функцыі — ахоўваць і ўважваць залата перад тым, як яго пагрузіць у судавыя трупы. Ён напасціў выдзельні яму шэсцьдзят іспанскіх матросаў для выкарыстання іх у якасці грузавікаў і неадкладна атрымаў іх. Вядома, ад іх немагчыма было скрыць, што залата перакладзецца ў Картахену дзяля большай бяспекі ў якіхсці іншых іспанскіх горах, назва якіх на аразумелых прычынах захоўваецца ў глыбокай тайне. Арлоў рэшыўся.

Адначасова ён вырашыў парушыць сталінскае ўказанне аб тым, што залата павінен быць пагружана на якое-небудзь адно з савецкіх суднаў. Улічваючы вялікую каштоўнасць груза, ён размеркаваў яго паміж чатырма суднамі — добра, што ў Картахену прыйшоў пад канвоем ваенных караблёў цэлы караван савецкіх суднаў, які даставіў шмат зброі і баявой амуніцыі. Такое рашэнне ўскладняла праблему аховы грузаў у шляху, але, з другога боку, значна зніжала рызыку яго поўнай страты.

Пагрузка заняла тры суткі. Судны выстраіліся ўздоўж лініі прычала; кожны вечар з наступленнем цемры грузавікі адзім за адным падганяліся прама пад суднавыя лобіёны.

Удзень іспанскім і савецкім удзельнікам аператывы забаранялася высоўваць нос з пачыны. Там ім прыйшлося перажыць крытычны момант: на другі дзень работы германскія пікіруючыя бомбардзіроўшчыкі зрабілі некалькі жорсткіх налётаў на порт. Між тым у пачыны, якая знаходзілася на суседстве са скарыніцай, размяшчаўся склад боепрыпасаў рэспубліканскай арміі. Калі б сюды трапіла хоць адна бомба, ад залатога запаса нічога не засталося б, а яго абароны і вартасці, уключаючы і самога Арлова, ператварыліся б у мучку пошле.

Арлоў між тым не страціў самавалодання і патрабаваў працягваць пагрузку, тлумачачы гэта тым, што чатыры савецкія судны, якія чакалі груз у порце, падваргаліся яшчэ большай небяспечнасці. Але Аспе, які чамусьці вельмі пераважваў яшчэ да налёту бомбардзіроўшчыкаў, ціпер і зусім не мог валодаць сабой. Ён проста ўдзі, прыслухаўшы замест сябе ганасці з падначаленых, каб працягваць падлік скрыні.

З гэтым падлікам, дарчы, была звязана нейкая загадка. На трэцюю ноч, калі пачора нарэшце апусцела, наводзе запіскаў Арлова налічалася 168 рэяў, зробленых у агульнай складанасці грузавікамі, і 7.900 перавезеных скрыні залата. Іспанскі бок налічыў на сто скрыні менш—7.800. Арлоў мучыўся, вырашаў, не губляючы часу на высвятленне прычыны гэтай разыходжання і абмежаванасці тым, што паведаміць аб ім тэлеграмай у Маскву. Паколькі яго лічба была вышэй, яму не было чаго баіцца.

(Прэцедэнт будзе.)

ПАВАЖАННЫ ДЫРЭКТАР ЗАВОДА, КІРАЎНІК АРГАНІЗАЦЫІ І АБ'ЯДНАННЯ, МАЛЫХ І СУМЕСНЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАў ПАВАЖАННЫ ПРАДПРЫМАЛЬНІК

КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ УСТАНОВІЦ І ПАШЫРЫЦ ДЗЕЛАВЫЯ СУВЯЗІ БЕЛАРУСКІХ І ЗАМЕЖНЫХ ПАРТНЭРАў, АКТЫўНІ МІЖРЭГІОНАЛЬНЫ ТАВАРААБМЕН, ПРАВЕСЦІ ПЕРАГОВОРЫ АБ СУМЕСНАМ ДЗЕЙНАСЦІ З ІНАФІРМАМІ, ЗНАЙСЦІ ВЫГАДНЫЯ КРЫНІЦЫ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦЫІ СВАІХ РАСПРАЦОВАК ТАВАРАў І ПАСЛУГ,

БЕЛАРУСКИ ДЗЯРЖАУНЫ УНІВЕРСИТЕТ запрашае Вас прыняць актыўны ўдзел

у міжнароднай выстаўцы ў г. Варшаве

19 — 25 мая 1992 г.

У праграме прадугледжана работа «БІЗНЕС-КЛУБА» прадстаўнікоў польскіх фірм.

Аплата за ўдзел робіцца ў рублях і СКВ і складае ад 3 да 5 тысяч рублёў плюс 20 долараў (на папярэднюю разліку).

У суму рэгістрацыйнага збору ўваходзяць: транспартныя расходы, афармленне мытных дакументаў, расходы на арганізацыю і правядзенне выстаўкі.

Паслугі, акрамя пералічаных, можна заказаць па дадатковай дамоўленасці з арганізатарам выстаўкі.

ПРОСІМ ВАС ДА 4 КРАСАВІКА 1992 Г. ПАВЕДАМІЦЬ АБ ЗГОДЗЕ ўдзельнічаць у выстаўцы.

ТЭЛ. У МІНСКУ: 20-74-85, 26-59-50, 20-82-03.

ДА ўВАГІ ДЗЕЛАВЫХ ЛЮДЗЕЙ!

АТ «БЕЛАГРАПРАМБІРКА»
ЗАСНАВАЛА
АКЦЫЯНЕРНАЕ ТАВАРЫСТВА

«Беларускі аграпрамысловы гандлёвы дом»

Яго галоўная задача — садзейнічаць насычэнню рынку таварамі народнага спажывання, забяспечэнню прадпрымемстваў, арганізацыі, калгасаў, саўгасаў, фермераў, іншых грамадзян прадукцыяй вытворча-тэхнічнага прызначэння.

ДА ПАСЛУГ КЛІЕНТАУ

БЕЛАГРАГАНДАЛЬДОМА —

шырокая гандлёвая сетка па рэалізацыі любых тавараў, аптывы базы, транспартныя агенствы, кансультацыйныя цэнтры па правядзенню маркетынговых, інжынерных, юрыдычных, эканамічных, сацыяльна-эканамічных даследаванняў і экспэртных, а таксама будаўніцтва вытворчых, транспартных і сацыяльна-бытовых аб'ектаў, навучанне, падрыхтоўка і перападрыхтоўка кадраў рэзінных галін народнага гаспадарства рэспублікі, ажыццяўленне ў адпаведнасці з дэюавай заканадаўствам, экспертна-імпартаў і тавараабменных аператывы і многае іншае.

Запрашаем да супрацоўніцтва гаспадарчых кіраўнікоў, прадпрымальнікаў, фермераў, усіх дзелаўх людзей!

НАШ АДРАС:
Мінск, вул. Казіна, дом 86, корпус 1.
Тэлефоны: 77-95-12, 77-95-92.

ДА ўВАГІ ХАТНІХ ГАСПАДЫНІ

РЭЦЭПТЫ

прыгатавання воцату і дражджэй у хатніх умовах вы атрымаеце за 13 руб., выслышы конверт са зваротным адрасам, 210033, Віцебск, а/с 47.

ПАВАЖАННЫ ЗАКАЗЧЫКІ ВКП «ТРЫВАЛ»

вырабляе

па ўказаных вамі размерох і па цэнах ніжэй за дзяржаўныя кухонную маблё тыпу «Вязынка». Тэлефон у Мінску 66-43-32 (без выхадных дзён).

БЕЛАРУСКАЯ ДЗЯРЖАўНАЯ СТРАХАВАЯ КАМЕРЦЫЙНАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ «СКАРБ»,

правапераемніца
Дзяржстраха Рэспублікі Беларусь.

прапануе

НАСЕЛЬНІЦТВА, АРГАНІЗАЦЫЯМ І ПРАДПРЫМАЛЬНІКАМ СУЧАСНУЮ, РАЗНАСТАЙНУЮ ПА ФОРМЕ І ЗМЕСТУ ЭФЕКТЫўНУЮ СТРАХАВУЮ АБОРОНУ.

У НАШ СУРОВЫ І ТРывожны ЧАС «СКАРБ», які мае значныя РЕЗЕРВАВЫ І ЗАПАСНЫЯ ФОНДЫ,

ГАРАНТУЕ СТАБІЛЬНАСЦЬ, УСТОЙЛІВАСЦЬ І ўПЭўНЕНАСЦЬ.

Памятайце!

ЖЫЦЦЕ ПАўНАЕ НЕЧАКАНАСЦЕЙ.

ПАПЯРЭДЗЫЦЕ СУТЫКНЕННЕ З ІМІ.

ПАКЛАПАЦЬСЯ АБ БУДУЧЫМ СЕННЯ.

ТЭЛЕБАЧАННЕ

31 сакавіка

Беларускае тэлебачанне

8.30. Раніца рэспублікі.

8.45. «Нямыя струны». Фільм-канцэрт.

9.20. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

10.45. «Зімародкі». Дак. фільм.

11.25. «Аладзень». Мастацкі фільм.

12.20. «Валет Ігара Майсеева».

16.30. Эфір дзіцячага фільма.

18.00. «Гарадзкія цэна». Дак. фільм.

18.15. Адраджэнне. Культурна-навуковая праграма.

19.00. Панарама.

19.25. Абласныя навіны. (Віцебск).

19.35. Наш каментарый. «Выканалі і перавыканалі».

19.50. Трыгоніі старт. Агляд пераможцаў палітычных работ.

20.25. Калыханка.

20.45. Тэлеграма.

21.00. Творчыя партрэты. На роднай артыста Беларусі Н. Гайда.

22.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

22.25. НІКА.

23.40. «А я ў сэрцы не змяніўся...».

23.55. «Ваканцыя цыкл А. Багатырова на вершы Н. Ворсіні».

1 канал, Астанкіна

10.00. Навіны (з сурдаперакладам).

10.25. Рэгіянальная гімнастыка.

10.45. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

10.50. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

11.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

11.15. С. Праноў. «Сюіта з балету».

11.40. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

12.20. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

12.45. Ганішальны рад.

13.00. Навіны.

13.25. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

13.40. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

13.55. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

14.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

14.15. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

14.30. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

14.45. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

14.55. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

15.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

15.15. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

15.30. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

15.45. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

15.55. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

16.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

16.15. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

16.30. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

16.45. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

16.55. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

17.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

17.15. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

17.30. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

17.45. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

17.55. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

18.00. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм.

18.15. «Пяны авантурысты». Мастацкі фільм